

การจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองบึงยี่โถ จังหวัดปทุมธานี¹

จตุพร สุรัตน์เมธากุล²
รศ.ดร.วราภรณ์ จุลปานนท์³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อศึกษาการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองบึงยี่โถ จังหวัดปทุมธานี (2) เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบึงยี่โถ จังหวัดปทุมธานี (3) เพื่อศึกษาแนวทางในการแก้ไขปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองบึงยี่โถ จังหวัดปทุมธานี ผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพโดยใช้การวิจัยสนามศึกษาเรื่อง การจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองบึงยี่โถ จังหวัดปทุมธานี โดยใช้วิธีการวิจัยโดยเฉพาะเจาะจงการสัมภาษณ์เชิงเจาะลึกบุคคลากรและเจ้าหน้าที่ของเทศบาลเมืองบึงยี่โถ จังหวัดปทุมธานี ทั้งนี้ผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่ผู้วิจัยจะดำเนินการสัมภาษณ์ มีจำนวนทั้งสิ้น 5 คน ดังนี้ (1) นายกเทศมนตรีเมืองบึงยี่โถ (2) ปลัดเทศบาลเมืองบึงยี่โถ (3) ผู้อำนวยการกองช่าง (4) หัวหน้าฝ่ายช่างสุขาภิบาล และ(5) เจ้าหน้าที่งานสุขาภิบาล ที่มีประสบการณ์ในการบริหารจัดการและการควบคุมการปฏิบัติงานด้านการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบึงยี่โถ จังหวัดปทุมธานี

ผลการวิจัย พบว่า การจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองบึงยี่โถ จังหวัดปทุมธานี ตามแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอย การคัดแยกขยะ การปลูกจิตสำนึก การสร้างจิตสาธารณะ และการมีส่วนร่วมการคัดแยกขยะ ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ของเทศบาลเมืองบึงยี่โถ ที่เป็นเป็นเพศชายทั้งหมด พบว่ามีอายุ 59 ปี ,อายุ 53 ปี ,อายุ 49 ปี ,อายุ 58 ปี และอายุ 38 ปี ศึกษาในระดับปริญญาตรี-ปริญญาโท ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองบึงยี่โถ จังหวัดปทุมธานี ที่มีปัญหาและอุปสรรคจากการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองบึงยี่โถ จังหวัดปทุมธานี เกิดจากการขยายตัวของชุมชนในปัจจุบัน จึงมี

ปริมาณขยะมูลฝอยจำนวนมาก แก้ไขปัญหาโดยการประกาศเสียงตามสาย รถขยายเสียงเคลื่อนที่ และจัดอบรมเพื่อให้ความรู้แก่ประชาชนทั่วไปในการคัดแยกขยะก่อนทิ้ง โดยจัดถังขยะแยกสีตามประเภท จำนวนรถขยะไม่เพียงพอต่อปริมาณขยะที่เกิดขึ้น ทำให้ขยะเกิดการตกค้างตามชุมชน แก้ไขปัญหาโดยจัดสรรงบประมาณจัดซื้อจัดจ้างรถบรรทุกขยะพร้อมขยายกรอบรับพนักงานเพื่อปฏิบัติหน้าที่จัดเก็บขยะให้เพียงพอต่อปริมาณงานที่มีในปัจจุบัน รถบรรทุกขยะเกิดการชำรุด ต้องเข้าตรวจเช็คสภาพรถยนต์หรือต้องส่งซ่อม ทำให้ปริมาณของขยะตกค้างเพิ่มมากขึ้น แก้ไขปัญหาโดยให้รถบรรทุกขยะคันอื่นๆและพนักงานเพิ่มรอบการจัดเก็บให้มากขึ้นกว่าเดิมโดยเวียนกัน และเพิ่มค่าเบี้ยเลี้ยงหรือค่าล่วงเวลาให้จนกว่ารถบรรทุกขยะคันดังกล่าวจะซ่อมเสร็จ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลเมืองบึงยี่โถยังไม่มีกรคัดแยกขยะแต่ละประเภท ทำให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานเก็บขยะต้องทำการคัดแยกขยะแต่ละประเภททำให้ใช้เวลาในการจัดเก็บขยะเพิ่มมากขึ้น แก้ไขปัญหาโดยการประกาศเสียงตามสาย รถขยายเสียงเคลื่อนที่ และจัดอบรมเพื่อให้ความรู้แก่ประชาชนทั่วไปในการคัดแยกขยะก่อนทิ้ง โดยจัดถังขยะแยกสีตามประเภท สถานที่ทิ้งขยะหรือบ่อขยะอยู่ไกลจากเทศบาลฯทำให้ต้องใช้เวลาในการเดินทางไปกลับค่อนข้างมาก แก้ไขปัญหาโดยจัดหาสถานที่ทิ้งขยะหรือบ่อขยะที่อยู่ใกล้เทศบาลฯเพื่อเป็นการลดระยะทางและเวลาให้น้อยลง การนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติงานหรือการสั่งการของหัวหน้างานที่ไม่ชัดเจน ทำให้พนักงานที่ปฏิบัติหน้าที่จัดเก็บขยะเวลาในชุมชนมีความล่าช้าและจัดเก็บซ้ำซ้อน ทำให้ชุมชนที่ได้รับความเดือดร้อนเข้ามาแจ้ง ส่งหนังสือร้องเรียนในเรื่องของการจัดเก็บขยะที่ไม่ครบทุกซอยภายในชุมชน แก้ไขปัญหาโดยเรียกเจ้าหน้าที่และผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานสุขาภิบาล หรืองานจัดเก็บขยะมูลฝอยมาร่วมประชุมและทำความเข้าใจในการสั่งการและในเรื่องร้องเรียนโดยเร็วที่สุด สวัสดิการของพนักงานที่ปฏิบัติหน้าที่จัดเก็บขยะที่ไม่เพียงพอต่อการดำรงชีวิตประจำวันจึงเกิดเป็นปัญหาในการปฏิบัติงาน แก้ไขปัญหาโดยเพิ่มสวัสดิการ เบี้ยเลี้ยงหรือเงินนอกเวลาราชการเพื่อเพิ่มขวัญกำลังใจแก่พนักงานในการปฏิบัติงาน และมีการพิจารณาความดีความชอบที่เป็นธรรม วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือในการปฏิบัติงานขาดแคลนหรือชำรุด ซึ่งต้องซ่อมแซมใช้เวลานาน ทำให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติงาน แก้ไขปัญหาโดยจัดซื้อจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องมือที่ใช้ในการปฏิบัติงาน ให้มีความเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน การไม่ได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องขาดการประสานงานทำให้เกิดปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงาน แก้ไขปัญหาโดย

จัดการประชุมทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเพื่อทำความเข้าใจและประสานความร่วมมือในการปฏิบัติงานในทุกๆด้าน และการเบี่ยงงบประมาณมีความล่าช้า เกิดความขัดแย้งในชั้นผู้ใต้บังคับบัญชา เนื่องจากปัจจัยต่างๆที่เป็นองค์ประกอบในการปฏิบัติงานไม่เพียงพอ จึงเป็นสาเหตุของความไม่พร้อมในการปฏิบัติหน้าที่ จึงเป็นจุดด้อยในภาพรวมของการปฏิบัติงานในการจัดเก็บขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบึงยี่โถ จังหวัดปทุมธานี แก้ไขปัญหาโดยจัดอบรมหรือจัดกิจกรรมร่วมกัน เพื่อส่งเสริมและเป็นการสร้างความสามัคคีระหว่างสายบังคับบัญชากับผู้ใต้บังคับบัญชา ระหว่างหัวหน้างานกับลูกน้อง และระหว่างเพื่อนร่วมงานด้วยกันในการนำไปสู่การเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพต่อไป

คำสำคัญ : การจัดการขยะมูลฝอย,ของประชาชนใน,เขตเทศบาลเมืองบึงยี่โถ จังหวัดปทุมธานี

¹ บทความเรียงจากการศึกษาอิสระเรื่อง “การจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองบึงยี่โถ จังหวัดปทุมธานี” ซึ่งได้ผ่านการสอบเรียบร้อยแล้ว

² โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษา คือ รศ.ดร.วราภรณ์ จุลปานนท์

³ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาสหวิทยาการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น) มหาวิทยาลัยรามคำแหง

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

หลายปีที่ผ่านมา ประเทศไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงสภาพสังคมจากสังคมแบบเดิมมาเป็นสังคมสมัยใหม่ กล่าวคือวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คนจากสังคมเดิมจะผูกพันกับธรรมชาติมาก ไม่ว่าจะเป็นประเพณี วัฒนธรรม เครื่องนุ่งห่ม และการบริโภค ซึ่งจะใช้วัสดุจากธรรมชาติแทบทั้งสิ้น ทำให้ของเสียที่เกิดจากมนุษย์น้อยมาก ปัจจุบันวิถีชีวิตของมนุษย์ได้เปลี่ยนแปลงไปเป็นสังคมสมัยใหม่มนุษย์แสวงหาความสะดวกสบายมากขึ้น มีการนำทรัพยากรมาใช้เพื่อตอบสนองความต้องการและพัฒนาประเทศ เป็นเหตุให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านทรัพยากรและส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมของประเทศไทยมากมาย ก่อปรกกับการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากร การพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทำให้ทรัพยากรถูกนำมาใช้ตามความต้องการของมนุษย์

อย่างไร้ขีดจำกัด นอกจากนี้ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและการพัฒนาเศรษฐกิจให้เทียบเท่ากับประเทศอื่นๆ ส่งผลให้มีการนำทรัพยากรธรรมชาติมาใช้อย่างขาดความยั้งคิด จึงส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมสร้างความเสื่อมโทรมดังปรากฏให้เห็นปัญหามากมาย อาทิ อากาศเป็นพิษ ดินเสื่อมคุณภาพปัญหาสังคม ปัญหาขยะ และน้ำเน่าเสียในเขตชุมชน และเมืองขนาดใหญ่ ซึ่งนับวันจะทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ ขยะมูลฝอยเป็นปัญหาที่สำคัญมาก ปัญหาหนึ่งที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างชัดเจนปัจจุบันปริมาณขยะมูลฝอยในแต่ละชุมชนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตลอดเวลา ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากหลายสาเหตุ เช่น จำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นย่อมทำให้มีการอุปโภคบริโภคสินค้าและวัตถุดิบเพิ่มมากขึ้น การพัฒนาทางเศรษฐกิจและการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรม ในขณะที่ปริมาณขยะมูลฝอยเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย แต่การจัดการขยะมูลฝอยทั้งในด้านการจัดเก็บและทำลายยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ จึงทำให้มีขยะมูลฝอยเหลือตกค้างไม่ได้รับการจัดเก็บและทำลายจากรายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทยในปี พ.ศ. 2562 ปริมาณขยะมูลฝอยเกิดขึ้นประมาณ 28.7 ล้านตัน (เพิ่มขึ้นจากปี 2561 ร้อยละ 3) โดยขยะมูลฝอยจะถูกคัดแยก ณ ต้นทาง และนำกลับไปใช้ประโยชน์ผ่านกิจกรรมต่างๆ จำนวน 12.6 ล้านตัน (ร้อยละ 44) (ส่วนใหญ่เป็นขยะรีไซเคิล และทำปุ๋ยอินทรีย์) และกำจัดอย่างถูกต้อง 10.3 ล้านตัน (ร้อยละ 36) โดยปริมาณขยะมูลฝอยที่ถูกจัดการดังกล่าวมาข้างต้นมีสัดส่วนที่มีปริมาณเพิ่มขึ้นจากปี 2561 ร้อยละ 11 สาเหตุที่ทำให้ปริมาณขยะมูลฝอยเพิ่มขึ้นมาจากการขยายตัวของชุมชนเมือง การเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรแฝงจากแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาทำงานในประเทศไทย การส่งเสริมการท่องเที่ยว และพฤติกรรมการบริโภคของประชาชนที่นิยมความสะดวกสบายมากขึ้น โดยเฉพาะการส่งสินค้าจากบริการสั่งซื้อออนไลน์สินค้าและบริการส่งอาหาร ทำให้เกิดปริมาณขยะมูลฝอยเพิ่มมากขึ้น, กรมควบคุมมลพิษ (2562)

ในช่วง 10 ปี ที่ผ่านมา มีขยะพลาสติกเกิดขึ้นโดยเฉลี่ยประมาณ ปีละ 2 ล้านตัน โดยมีการนำกลับไปใช้ประโยชน์ประมาณ 0.5 ล้านตัน ส่วนที่เหลือ 1.5 ล้านตัน เป็นพลาสติกแบบใช้ครั้งเดียวทิ้ง (Single Use Plastic) โดยไม่มีการนำกลับไปใช้ประโยชน์เข้าสู่ระบบเศรษฐกิจหมุนเวียน ในปี 2562 ปัญหาขยะพลาสติกและขยะทะเลได้รับความสนใจและทุกภาคส่วนเล็งเห็นความสำคัญในการเร่งแก้ปัญหาดังกล่าว จึงมีการผลักดันนโยบายและมาตรการในการจัดการขยะมูลฝอย อาทิ การรณรงค์สร้างจิตสำนึก 3R และการลด

ปริมาณขยะพลาสติกภายใต้โครงการ “ทำความดีด้วยหัวใจ ลดภัยสิ่งแวดล้อม” ออกมาตรการดีเดย์งดให้ถุงพลาสติกในห้างสรรพสินค้า ซูเปอร์มาร์เก็ต และร้านสะดวกซื้อ ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2563 การจัดการขยะมูลฝอยผ่านแผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด” ประจำปี พ.ศ. 2562 ให้มีการจัดการขยะมูลฝอยตั้งแต่ต้นทาง กลางทาง จนถึงปลายทาง รวมทั้งการสร้างเครือข่ายความร่วมมือภาครัฐ ภาคเอกชน ทั้งในและต่างประเทศในการจัดการขยะพลาสติกและขยะทะเลของประเทศไทยและภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ของเสียอันตรายจากชุมชน จากการคาดการณ์เกิดขึ้นประมาณ 648,208 ตัน (เพิ่มขึ้นจากปี 2561 ร้อยละ 2) ส่วนใหญ่เป็นซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ 421,335 ตัน (ร้อยละ 65) และของเสียอันตรายประเภทอื่นๆ เช่น แบตเตอรี่ ถ่านไฟฉาย ภาชนะบรรจุสารเคมีกระป๋องสเปรย์ ประมาณ 226,873 ตัน (ร้อยละ 35) จากการวางระบบการจัดการของเสียอันตรายชุมชน โดยให้ อปท. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีจุดรวบรวมนิคมชุมชนและมีศูนย์รวบรวมนิคมในระดับจังหวัดทำให้ของเสียอันตรายได้รับการจัดการอย่างถูกต้องเพิ่มขึ้นประมาณ 104,526 ตัน (ร้อยละ 16) แต่ยังเป็นสัดส่วนที่น้อยมาก สาเหตุหลักมาจากยังไม่มีมาตรการคัดแยกของเสียอันตรายจากชุมชน ออกจากขยะทั่วไปประชาชนยังขาดความตระหนักรู้ และ อปท. ยังไม่มีกฎระเบียบรองรับในการคัดแยกของเสียอันตรายจากชุมชนออกจากขยะทั่วไปรวมถึงยังไม่มีกฎหมายที่จะนำมากำกับดูแลให้ภาคเอกชนรับผิดชอบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ในปี 2562 จึงยังคงเป็นการดำเนินงานโครงการความร่วมมือระหว่างรัฐและเอกชนในการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน กระบวนการในการคัดแยก การจัดเก็บ การรวบรวม และการเก็บขน ยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอทำให้เกิดปัญหาขยะตกค้าง ซึ่งเกิดจากประชาชนที่เพิ่มมากขึ้น การขาดจิตสำนึกของประชาชน การพัฒนาทางเศรษฐกิจ สังคม รวมถึงการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยี และแนวโน้มการบริโภคของประชากรที่เพิ่มสูงขึ้น โดยวิกฤติปัญหาขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นนี้จำเป็นต้องได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน, กรมควบคุมมลพิษ (2562)

ด้วยเทศบาลเมืองบึงยี่โถเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 12) พ.ศ.2546 มีบทบาทหน้าที่ในการดำเนินงานเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นและการพัฒนาประเทศโดยรวมงานด้านสุขาภิบาลในปัจจุบันได้ตั้งขึ้นเพื่อแก้ปัญหาขยะมูลฝอยที่มีปริมาณเพิ่มมากขึ้น

เรื่อยๆ เนื่องจากจำนวนประชาชนย้ายถิ่นฐานเข้ามาในเมืองเพิ่มขึ้นอย่างมากและรวดเร็ว มีการขยายและเติบโตของชุมชนเมือง เป็นสาเหตุให้ขยะมูลฝอยเกิดขึ้นมากมายในเขต พื้นที่ของเทศบาลเมืองบึงยี่โถ การดำเนินงานเพื่อจัดการขยะมูลฝอยที่ผ่านมา เทศบาลเมืองบึงยี่โถ สามารถให้บริการเก็บรวบรวมขยะมูลฝอยได้มากขึ้น ทำให้ปัญหาขยะตกค้าง น้อยลง แต่ยังมีปัญหากำจัดขยะมูลฝอยไม่ถูกสุขลักษณะ แม้จะมีการจัดสรรงบประมาณ เพื่อก่อสร้างระบบกำจัดที่ถูกสุขลักษณะมากขึ้น ซึ่งในปัจจุบันงานฝ่ายสุขาภิบาล เทศบาลเมืองบึงยี่โถ ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ดูแลและรับผิดชอบตามเทศบัญญัติ ได้จัดให้บริการจัดเก็บ ขยะมูลฝอยในเขตความรับผิดชอบของเทศบาลขยะมูลฝอยที่มีปริมาณมากเป็นปัญหาที่ ต้องรีบแก้ไข อันเนื่องจากปริมาณขยะมูลฝอยในพื้นที่มีมากกว่าการจัดเก็บได้ในแต่ละวัน ซึ่งเทศบาลต้องขอความร่วมมือจากทุกภาคส่วนช่วยกันรณรงค์ โดยการมีส่วนร่วมในการ คัดแยกขยะ และหาวิธีป้องกันปริมาณขยะที่เพิ่มขึ้นและยังบังคับใช้กฎหมาย ตาม พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2534 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550 นอกจากการมุ่งลดปริมาณขยะและการคัดแยกที่ต้นทางแล้ว ยัง มุ่งสร้างระบบการเก็บขนขยะ ซึ่งเป็นอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มี ประสิทธิภาพมากขึ้น เพื่อนำไปสู่การจัดการขยะอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ การแปรรูป เป็นพลังงานเชื้อเพลิง การแปรรูปเป็นพลังงานไฟฟ้า การนำไปผ่านกระบวนการเพื่อผลิต เป็นปุ๋ยอินทรีย์ต่างๆ ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมในอนาคตต่อไป การดำเนินการตาม แผนปฏิบัติการดังกล่าวนี้เป็นการดำเนินการโดยยึดหลักความรับผิดชอบต่อสังคม และหลักการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งประชาชนทุกคนใน ฐานะที่เป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการผลิตและการจัดการขยะ ซึ่งสอดคล้องกับมาตรการที่ กำหนดไว้ในทิศทาง แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564) ที่ให้ความสำคัญกับการคัดแยกขยะเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ตามกระบวนการ การจัดการขยะอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน, เทศบาลเมืองบึงยี่โถ (2562)

จากปัญหาขยะมูลฝอยในเขตพื้นที่ตำบลบึงยี่โถที่มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น ทำให้ผู้วิจัยมี ความสนใจที่ศึกษาการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองบึงยี่โถ จังหวัดปทุมธานี เพื่อให้ทราบระดับการจัดการขยะและแนวทางการแก้ไขหรือลดปริมาณ ขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลเมืองบึงยี่โถ โดยอาศัยกระบวนการจัดการขยะมูลฝอยของ ประชาชนในการที่จะช่วยกันลดปริมาณขยะให้น้อยลง การสร้างจิตสำนึกความรับผิดชอบต่อ

ต่อชุมชน ความสามานสามัคคี และความสัมพันธ์ที่ดีของประชาชนในพื้นที่ความรับผิดชอบต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองบึงยี่โถ จังหวัดปทุมธานี
2. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบึงยี่โถ จังหวัดปทุมธานี
3. เพื่อศึกษาแนวทางในการแก้ไขปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองบึงยี่โถ จังหวัดปทุมธานี

รูปแบบของการศึกษา

วิธีการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการศึกษาเชิงคุณภาพ (Qualitative Study) โดยผู้ศึกษาได้แบ่งลักษณะการเก็บรวบรวมข้อมูลออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. การเก็บข้อมูลระดับปฐมภูมิ กล่าวคือ ทำการศึกษาภาคสนาม (Field Study) เพื่อให้ได้รับข้อมูลเชิงประจักษ์ ตลอดจนเพิ่มโอกาสในการสัมผัสสภาพความเป็นจริงของกระบวนการสร้างความสัมพันธ์ให้ได้มากที่สุด โดยผู้วิจัยยึดการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview)
2. การเก็บข้อมูลระดับทุติยภูมิ กล่าวคือ ผู้วิจัยดำเนินการค้นคว้าและศึกษาเอกสาร ตลอดจนผลงานทางวิชาการที่เกี่ยวข้อง (Documentary Research) ที่ได้มีการเก็บรวบรวมไว้ ยกตัวอย่าง เช่น หนังสือ วารสาร เอกสาร ตลอดจนรายงานการศึกษาวิจัยต่างๆของแต่ละองค์กรที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองบึงยี่โถ จังหวัดปทุมธานี ตามแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอย การคัดแยกขยะ การปลูกจิตสำนึก การสร้างจิตสำนึก และการมีส่วนร่วมการคัดแยกขยะ ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ของเทศบาลเมืองบึงยี่โถ ที่เป็นเป็นเพศชายทั้งหมด พบว่ามีอายุ 59 ปี ,อายุ 53 ปี ,อายุ 49 ปี

,อายุ 58 ปี และอายุ 38 ปี ศึกษาในระดับปริญญาตรี-ปริญญาโท ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองบึงยี่โถ จังหวัดปทุมธานี ที่มีปัญหาและอุปสรรคจากการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองบึงยี่โถ จังหวัดปทุมธานี เกิดจากการขยายตัวของชุมชนในปัจจุบัน จึงมีปริมาณขยะมูลฝอยจำนวนมาก แก้ไขปัญหาโดยการประกาศเสียงตามสาย รถขยายเสียงเคลื่อนที่ และจัดอบรมเพื่อให้ความรู้แก่ประชาชนทั่วไปในการคัดแยกขยะก่อนทิ้ง โดยจัดถังขยะแยกสีตามประเภท จำนวนรถขยะไม่เพียงพอต่อปริมาณขยะที่เกิดขึ้น ทำให้ขยะเกิดการตกค้างตามชุมชน แก้ไขปัญหาโดยจัดสรรงบประมาณจัดซื้อจัดจ้างรถบรรทุกขยะพร้อมขยายกรอบรับพนักงานเพื่อปฏิบัติหน้าที่จัดเก็บขยะให้เพียงพอต่อปริมาณงานที่มีในปัจจุบัน รถบรรทุกขยะเกิดการชำรุด ต้องเข้าตรวจเช็คสภาพรถยนต์หรือต้องส่งซ่อม ทำให้ปริมาณของขยะตกค้างเพิ่มมากขึ้น แก้ไขปัญหาโดยให้รถบรรทุกขยะคันอื่นๆและพนักงานเพิ่มรอบการจัดเก็บให้มากขึ้นกว่าเดิมโดยเวียนกัน และเพิ่มค่าเบี้ยเลี้ยงหรือค่าล่วงเวลาให้จนกว่ารถบรรทุกขยะคันดังกล่าวจะซ่อมเสร็จ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลเมืองบึงยี่โถยังไม่มีการคัดแยกขยะแต่ละประเภท ทำให้เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานเก็บขยะต้องทำการคัดแยกขยะแต่ละประเภททำให้ใช้เวลาในการจัดเก็บขยะเพิ่มมากขึ้น แก้ไขปัญหาโดยการประกาศเสียงตามสาย รถขยายเสียงเคลื่อนที่ และจัดอบรมเพื่อให้ความรู้แก่ประชาชนทั่วไปในการคัดแยกขยะก่อนทิ้ง โดยจัดถังขยะแยกสีตามประเภท สถานที่ทิ้งขยะหรือบ่อขยะอยู่ไกลจากเทศบาลฯทำให้ต้องใช้เวลาในการเดินทางไปกลับค่อนข้างมาก แก้ไขปัญหาโดยจัดหาสถานที่ทิ้งขยะหรือบ่อขยะที่อยู่ใกล้เทศบาลฯเพื่อเป็นการลดระยะทางและเวลาให้น้อยลง การนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติงานหรือการสั่งการของหัวหน้างานที่ไม่ชัดเจน ทำให้พนักงานที่ปฏิบัติหน้าที่จัดเก็บขยะเวลาในชุมชนมีความล่าช้าและจัดเก็บซ้ำซ้อน ทำให้ชุมชนที่ได้รับความเดือดร้อนเข้ามาแจ้ง ส่งหนังสือร้องเรียนในเรื่องของการจัดเก็บขยะที่ไม่ครบทุกซอยภายในชุมชน แก้ไขปัญหาโดยเรียกเจ้าหน้าที่และผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานสุขาภิบาล หรืองานจัดเก็บขยะมูลฝอยมาร่วมประชุมและทำความเข้าใจในการสั่งการและในเรื่องร้องเรียนโดยเร็วที่สุด สวัสดิการของพนักงานที่ปฏิบัติหน้าที่จัดเก็บขยะที่ไม่เพียงพอต่อการดำรงชีวิตประจำวันจึงเกิดเป็นปัญหาในการปฏิบัติงาน แก้ไขปัญหาโดยเพิ่มสวัสดิการ เบี้ยเลี้ยงหรือเงินนอกเวลาราชการเพื่อเพิ่มขวัญกำลังใจแก่พนักงานในการปฏิบัติงาน และมีการพิจารณาความดีความชอบที่เป็นธรรม วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือในการ

ปฏิบัติงานขาดแคลนหรือขาด ซึ่งต้องซ่อมแซมใช้เวลานาน ทำให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติงาน แก้ไขปัญหาโดยจัดซื้อจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องมือที่ใช้ในการปฏิบัติงาน ให้มีความเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน การไม่ได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ขาดการประสานงานทำให้เกิดปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงาน แก้ไขปัญหาโดยจัดการประชุมทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเพื่อทำความเข้าใจและประสานความร่วมมือในการปฏิบัติงานในทุกๆด้าน และการเบิกงบประมาณมีความล่าช้า เกิดความขัดแย้งในชั้นผู้ใต้บังคับบัญชา เนื่องจากปัจจัยต่างๆที่เป็นองค์ประกอบในการปฏิบัติงานไม่เพียงพอ จึงเป็นสาเหตุของความไม่พร้อมในการปฏิบัติหน้าที่ จึงเป็นจุดด้อยในภาพรวมของการปฏิบัติงานในการจัดเก็บขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบึงยี่โถ จังหวัดปทุมธานี แก้ไขปัญหาโดยจัดอบรมหรือจัดกิจกรรมร่วมกัน เพื่อส่งเสริมและเป็นการสร้างความสามัคคีระหว่างสายบังคับบัญชากับผู้ใต้บังคับบัญชา ระหว่างหัวหน้างานกับลูกน้อง และระหว่างเพื่อนร่วมงานด้วยกันในการนำไปสู่การเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพต่อไป จากการวิจัยจึงสรุปผลการวิจัยที่สอดคล้องดังนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปวันพัชร์ บุญยะชัยชนะ (2553) ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการจัดการขยะในเขตพื้นที่เทศบาลนครเชียงใหม่พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ไม่มีส่วนร่วมในการศึกษาค้นคว้าปัญหาและสาเหตุที่เกิดขึ้น ไม่มีส่วนร่วมในการคิดวางแผนในกิจกรรมหรือโครงการ ไม่มีส่วนร่วมในการประชุมและทราบถึงสาเหตุปัญหา ไม่มีส่วนร่วมในการคิดวางแผน ไม่มีส่วนร่วมในการเสนอปัญหาความต้องการ และไม่มีส่วนร่วมในการประเมินผลในกิจกรรมหรือโครงการ ตลอดจนในการมีส่วนร่วมในการประชาสัมพันธ์หรือชักชวนให้ร่วมทำกิจกรรมและการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมหรือโครงการประชาชนมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อย สำหรับปัญหาและอุปสรรคในการมีส่วนร่วมของประชาชนคือ ประชาชนส่วนใหญ่เห็นว่าการจัดการขยะของเทศบาลยังไม่เป็นที่น่าพึงพอใจประชาชนไม่เห็นความสำคัญในการแยกขยะก่อนที่จะนำไปทิ้งหรือกำจัดเมื่อขยะมีปริมาณมากและเห็นว่าจะเป็นภาระเสียเวลาในการแยกขยะก่อนทิ้ง นอกจากนั้นเทศบาลยังขาดแนวทางและขาดการส่งเสริมให้ประชาชนร่วมมือในการแยกขยะ เนื่องจากขาดงบประมาณและวัสดุอุปกรณ์ในการแยกขยะขาดการรณรงค์และการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับความรู้และความเข้าใจในการจัดการขยะอย่างถูกต้องแก่ประชาชน และสอดคล้องกับคำให้สัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลคนสำคัญคนที่ 1 ดังนี้

ผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่า

“...เทศบาลเมืองบึงยี่โถ มีพื้นที่ประมาณ 15 ตารางกิโลเมตร ประชากรประมาณ 30,000 กว่าคน หมู่บ้านประมาณ 30 กว่าชุมชน ตลาด โรงเรียน วัด ฯลฯ จากการขยายตัวของชุมชนในปัจจุบัน จึงมีปริมาณขยะค่อนข้างมากจากสมัยก่อนที่ยังเป็นสวนเป็นนา ทำให้การจัดเก็บขยะในปัจจุบันค่อนข้างมีปัญหา เพราะจำนวนรถขยะไม่เพียงพอต่อปริมาณขยะที่เกิดขึ้น ทำให้ขยะเกิดการตกค้างตามชุมชน เนื่องจากรอบของการจัดเก็บไม่มากพอ และบางครั้งรถขยะเกิดการชำรุด ต้องเข้าตรวจเช็คสภาพรถยนต์ หรือต้องส่งซ่อม ยิ่งทำให้ปริมาณของขยะตกค้างเพิ่มมากขึ้น กว่าจะทำการจัดเก็บขยะให้เข้าระบบเดิม อาจจะต้องใช้เวลาเพิ่มมากขึ้นอีก โดยที่ปัญหาและอุปสรรคอีกส่วนหนึ่งมาจากประชาชน ยังไม่มีการคัดแยกขยะแต่ละประเภท ทำให้เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานเก็บขยะต้องทำการคัดแยกขยะแต่ละประเภททำให้ใช้เวลาในการจัดเก็บขยะเพิ่มมากขึ้น และสถานที่ทิ้งขยะที่จัดเก็บขยะมาแล้วอยู่ไกลยิ่งทำให้ต้องใช้เวลาในการเดินทางไปกลับใช้เวลาค่อนข้างมาก และปัญหาอีกส่วนหนึ่งเกิดจากคนงานได้รับคำสั่งที่ไม่ชัดเจนในการสั่งการ ทำให้เวลาปฏิบัติงานในการจัดเก็บขยะมูลฝอยในชุมชนมีความล่าช้าและเป็นปัญหาในขณะนี้ ปัญหาดังกล่าวทำให้ชุมชนที่ได้รับความเดือดร้อนเข้ามาแจ้ง ส่งหนังสือร้องเรียนในเรื่องของการจัดเก็บขยะที่ไม่ครบทุกซอยภายในชุมชน สวัสดิการของคนงานไม่เพียงพอในการดำรงชีวิตประจำวันของผู้ใต้บังคับบัญชาจึงเกิดปัญหามากมาย รวมถึงวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือในการปฏิบัติงานขาดแคลนหรือชำรุดซึ่งต้องซ่อมแซมใช้เวลานาน ทำให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติงาน ไม่ได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ขาดการประสานงานทำให้เกิดปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงาน การขอเบิกงบประมาณมีความล่าช้า เกิดความขัดแย้งในชั้นผู้ใต้บังคับบัญชา เนื่องจากปัจจัยต่างๆที่เป็นองค์ประกอบในการปฏิบัติงานไม่เพียงพอเป็นสาเหตุของความไม่พร้อมในการปฏิบัติหน้าที่ จึงเป็นจุดด้อยในภาพรวมของการปฏิบัติงานในการจัดเก็บขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบึงยี่โถ จังหวัดปทุมธานี....”

จากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลคนสำคัญในประเด็นคำถามข้างต้น ได้ให้ข้อเสนอแนะในการแก้ไขเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานของเทศบาลเมืองบึงยี่โถ จังหวัดปทุมธานี ดังนี้

ผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่า

“...ให้สวัสดิการเบี่ยงเบนหรือเงินนอกเวลาราชการเพื่อเพิ่มขวัญกำลังใจแก่คนงานในการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชา การพิจารณาความดีความชอบมีความเป็นธรรม จัดให้มีวัสดุอุปกรณ์ในการปฏิบัติงานอย่างเพียงพอ จัดให้มีการพร้อมที่จะปฏิบัติงานได้ทันที ดูแลผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างใกล้ชิดเมื่อเกิดปัญหาจะได้แก้ไขทันที่ ลบภาพพจน์ของจุดด้อยให้เป็นจุดเด่น ประสิทธิภาพของงานก็จะเพิ่มขึ้น และเป็นการเสริมสร้างประสิทธิภาพ เสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานได้อย่างสัมฤทธิ์ผลอีกด้วย...”

สรุปผลการศึกษา

ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ให้ข้อมูลคนสำคัญ จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารและบุคลากรของเทศบาลเมืองบึงยี่โถ ผู้ให้ข้อมูลคนสำคัญ จำนวน 5 คน เป็นเพศชายทั้งหมด พบว่ามีอายุ 59 ปี, อายุ 53 ปี, อายุ 49 ปี, อายุ 58 ปี และอายุ 38 ปี ศึกษาในระดับปริญญาตรี-ปริญญาโท ผู้วิจัยได้ทำการสรุปผลของการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองบึงยี่โถ จังหวัดปทุมธานี ได้ดังนี้

ปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานของเทศบาลเมืองบึงยี่โถ จังหวัดปทุมธานี

1. การจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองบึงยี่โถ จังหวัดปทุมธานี เกิดจากการขยายตัวของชุมชนในปัจจุบัน จึงมีปริมาณขยะมูลฝอยจำนวนมาก แก้ไขปัญหาโดยการประกาศเสียงตามสาย รดขยายเสียงเคลื่อนที่ และจัดอบรมเพื่อให้ความรู้แก่ประชาชนทั่วไปในการคัดแยกขยะก่อนทิ้ง โดยจัดถังขยะแยกสีตามประเภท

2. จำนวนรถขยะไม่เพียงพอต่อปริมาณขยะที่เกิดขึ้น ทำให้ขยะเกิดการตกค้างตามชุมชน แก้ไขปัญหาโดยจัดสรรงบประมาณจัดซื้อจัดจ้างรถบรรทุกขยะพร้อมขยายกรอบรับพนักงานเพื่อปฏิบัติหน้าที่จัดเก็บขยะให้เพียงพอต่อปริมาณงานที่มีในปัจจุบัน

3. รถบรรทุกขยะเกิดการชำรุด ต้องเข้าตรวจเช็คสภาพรถยนต์หรือต้องส่งซ่อม ทำให้ปริมาณของขยะตกค้างเพิ่มมากขึ้น แก้ไขปัญหาโดยให้รถบรรทุกขยะคันอื่นๆ และพนักงานเพิ่มรอบการจัดเก็บให้มากขึ้นกว่าเดิมโดยเวียนกัน และเพิ่มค่าเบี่ยงเบนหรือค่าล่วงเวลาให้จนกว่ารถบรรทุกขยะคันดังกล่าวจะซ่อมเสร็จ

4. ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลเมืองบึงยี่โถยังไม่มี การคัดแยกขยะแต่ละประเภท ทำให้เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานเก็บขยะต้องทำการคัดแยกขยะแต่ละประเภททำ

ให้ใช้เวลาในการจัดเก็บขยะเพิ่มมากขึ้น แก้ไขปัญหาโดยการประกาศเสียงตามสาย รถ ขยายเสียงเคลื่อนที่ และจัดอบรมเพื่อให้ความรู้แก่ประชาชนทั่วไปในการคัดแยกขยะก่อน ทิ้ง โดยจัดถังขยะแยกสีตามประเภท

5. สถานที่ทิ้งขยะหรือบ่อขยะอยู่ไกลจากเทศบาลฯ ทำให้ต้องใช้เวลาในการเดินทางไปกลับค่อนข้างมาก แก้ไขปัญหาโดยจัดหาสถานที่ทิ้งขยะหรือบ่อขยะที่อยู่ใกล้เทศบาลฯ เพื่อเป็นการลดระยะทางและเวลาให้น้อยลง

6. การนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติงานหรือการสั่งการของหัวหน้างานที่ไม่ชัดเจน ทำให้พนักงานที่ปฏิบัติหน้าที่จัดเก็บขยะเวลาในชุมชนมีความล่าช้าและจัดเก็บช้าซ้อน ทำให้ชุมชนที่ได้รับความเดือดร้อนเข้ามาแจ้ง ส่งหนังสือร้องเรียนในเรื่องของการจัดเก็บขยะที่ไม่ ครบทุกซอยภายในชุมชน แก้ไขปัญหาโดยเรียกเจ้าหน้าที่และผู้ที่เกี่ยวข้องกับงาน สุขาภิบาล หรืองานจัดเก็บขยะมูลฝอยมาร่วมประชุมและทำความเข้าใจในการสั่งการและ ในเรื่องร้องเรียนโดยเร็วที่สุด

7. สวัสดิการของพนักงานที่ปฏิบัติหน้าที่จัดเก็บขยะที่ไม่เพียงพอต่อการดำรง ชีวิตประจำวันจึงเกิดเป็นปัญหาในการปฏิบัติงาน แก้ไขปัญหาโดยเพิ่มสวัสดิการ เบี้ยเลี้ยง หรือเงินนอกเวลาราชการเพื่อเพิ่มขวัญกำลังใจแก่พนักงานในการปฏิบัติงาน และมีการพิจารณาความดีความชอบที่เป็นธรรม

8. วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือในการปฏิบัติงานขาดแคลนหรือชำรุด ซึ่งต้องซ่อมแซมใช้ เวลานาน ทำให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติงาน แก้ไขปัญหาโดยจัดซื้อจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ และ เครื่องมือที่ใช้ในการปฏิบัติงานให้มีความเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน

9. ไม่ได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ขาดการประสานงานทำให้เกิด ปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงาน แก้ไขปัญหาโดยจัดการประชุมทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เพื่อทำความเข้าใจและประสานความร่วมมือในการปฏิบัติงานในทุกๆด้าน

10. การเบิกงบประมาณมีความล่าช้า เกิดความขัดแย้งในชั้นผู้ใต้บังคับบัญชา เนื่องจากปัจจัยต่างๆที่เป็นองค์ประกอบในการปฏิบัติงานไม่เพียงพอ จึงเป็นสาเหตุของ ความไม่พร้อมในการปฏิบัติหน้าที่ จึงเป็นจุดด้อยในภาพรวมของการปฏิบัติงานใน การจัดเก็บขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองบึงยี่โถ จังหวัดปทุมธานี แก้ไขปัญหาโดยจัดอบรม หรือจัดกิจกรรมร่วมกัน เพื่อส่งเสริมและเป็นการสร้างความสามัคคีระหว่างสาย

บังคับบัญชากับผู้ใต้บังคับบัญชา ระหว่างหัวหน้างานกับลูกน้อง และระหว่างเพื่อนร่วมงานด้วยกันในการนำไปสู่การเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพต่อไป

แนวทางในการแก้ไขปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองบึงยี่โถ จังหวัดปทุมธานี

1. ควรพัฒนาค่านโยบายเพราะเป็นการแก้ไขปัญหาและเป็นแนวทางของเทศบาลเมืองบึงยี่โถ จังหวัดปทุมธานี ที่มีการเปลี่ยนแปลงบ่อยทำให้นโยบายขาด การต่อเนื่องด้านงบประมาณ มีงบประมาณไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน

2. ควรปรับสายการบังคับบัญชาที่ยาวเกินไป อำนาจการตัดสินใจอยู่ที่ผู้บังคับบัญชาระดับสูง ขาดแคลนกำลังพลระดับปฏิบัติ ขาดการประสานงานระหว่างหน่วยงานที่ต้องประสานงานระหว่างหน่วยงานอื่นๆ เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการปฏิบัติงาน

3. ควรมีการสร้างเสริมประสิทธิภาพของบุคลากรของฝ่ายงานสุขาภิบาล และการจัดสรรกำลังคนให้เหมาะสมกับปริมาณงาน การจัดสวัสดิการ นอกจากเงินเดือนแล้วควรมีเบี้ยเลี้ยงหรือค่าล่วงเวลาเพื่อเป็นขวัญและกำลังใจ และการเพิ่มแรงจูงใจในการปฏิบัติงานอีกด้วย

4. ควรพัฒนาด้านการประสานงานระหว่างหน่วยงาน ขอความร่วมมือระหว่างหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน เช่น การประสานงานกับชุมชนเพื่อให้ชุมชนแยกขยะถูกวิธี บางครั้งชุมชนไม่ให้ความร่วมมือในการแจ้งลูกบ้านทำให้ลูกบ้านบางครั้งทิ้งมูลฝอยธรรมชาติ เช่น กิ่งไม้ ทำให้รถขยะที่จัดเก็บช้าๆ เนื่องจากเป็นท่อนไม้ใหญ่ใส่ในถุงดำ ทำให้การปฏิบัติงานไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

5. การจัดหาวัสดุอุปกรณ์ในการปฏิบัติงานต้องมีความครบถ้วนพร้อมที่จะปฏิบัติงาน อุปกรณ์ในการปฏิบัติงาน เช่น เครื่องแต่งกายที่ป้องกันสารเคมี ถังขยะ ยานพาหนะควรพัฒนาให้มีความพร้อมและทันสมัย

6. ควรจัดให้มีการฝึกอบรมทางด้านการกำจัดขยะประเภทสารพิษอยู่เสมอ เพื่อเป็นการพัฒนาและเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานอีกทางหนึ่ง

7. ควรพัฒนาค่านโยบาย การออกนโยบายต้องคำนึงถึงการนำไปใช้ปฏิบัติงานได้จริงเกิดประสิทธิภาพในทางปฏิบัติจริงๆ

อภิปรายผล

5.3.1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัยในครั้งนี้

1) ควรพัฒนาด้านนโยบายเพราะเป็นการแก้ไขปัญหาและเป็นแนวทางของเทศบาลเมืองบึงยี่โถ จังหวัดปทุมธานี ที่มีการเปลี่ยนแปลงบ่อยทำให้นโยบายขาดการต่อเนื่องด้านงบประมาณ มีงบประมาณไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน

2) ควรปรับสายการบังคับบัญชาที่ยาวเกินไป อำนาจการตัดสินใจอยู่ที่ผู้บังคับบัญชาระดับสูง ขาดแคลนกำลังพลระดับปฏิบัติ ขาดการประสานงานระหว่างหน่วยงานที่ต้องประสานงานระหว่างหน่วยงานอื่นๆ เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการปฏิบัติงาน

3) ควรมีการสร้างเสริมประสิทธิภาพของบุคลากรของฝ่ายงานสุขาภิบาล และ การจัดสรรกำลังคนให้เหมาะสมกับปริมาณงาน การจัดสวัสดิการ นอกจากเงินเดือนแล้วควรมีเบี้ยเลี้ยงหรือค่าล่วงเวลาเพื่อเป็นขวัญและกำลังใจ และการเพิ่มแรงจูงใจในการปฏิบัติงานอีกด้วย

4) ควรพัฒนาด้านการประสานงานระหว่างหน่วยงาน ขอความร่วมมือระหว่างหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน เช่น การประสานงานกับชุมชนเพื่อให้ชุมชนแยกขยะถูกวิธี บางครั้งชุมชนไม่ให้ความร่วมมือในการแจ้งลูกบ้านทำให้ลูกบ้านบางครั้งทิ้งมูลฝอยธรรมชาติ เช่น กิ่งไม้ ทำให้รถขยะที่จัดเก็บช้ารุดเนื่องจากเป็นท่อนไม้ใหญ่ใส่ในถุงดำ ทำให้การปฏิบัติงานไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

5) การจัดหาวัสดุอุปกรณ์ในการปฏิบัติงานต้องมีความครบถ้วนพร้อมที่จะปฏิบัติงาน อุปกรณ์ในการปฏิบัติงาน เช่น เครื่องแต่งกายที่ป้องกันสารเคมี ถังขยะ ยานพาหนะควรพัฒนาให้มีความพร้อมและทันสมัย

6) ควรจัดให้มีการฝึกอบรมทางด้านการกำจัดขยะประเภทสารพิษอยู่เสมอ เพื่อเป็นการพัฒนาและเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานอีกทางหนึ่ง

7) ควรพัฒนาด้านนโยบาย การออกนโยบายต้องคำนึงถึงการนำไปใช้ปฏิบัติงานได้จริงเกิดประสิทธิภาพในทางปฏิบัติจริงๆ

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรศึกษาองค์ประกอบที่เป็นส่วนควบของการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองบึงยี่โถ จังหวัดปทุมธานี

2) ควรศึกษาปัจจัยในการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองบึงยี่โถ จังหวัดปทุมธานี ตามแนวทฤษฎีอื่นๆ เพื่อเปรียบเทียบผลของการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองบึงยี่โถ จังหวัดปทุมธานี

3) ควรศึกษาการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองบึงยี่โถ จังหวัดปทุมธานี โดยใช้ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานอื่นที่มีการทำงานที่คล้ายกัน

4) ควรศึกษาเกี่ยวกับระดับของปัญหาภายในและภายนอกของการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองบึงยี่โถ จังหวัดปทุมธานี เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่ตรงจุด และครอบคลุม เพื่อป้องกันการเกิดปัญหาซ้ำซ้อนอีกทางหนึ่งด้วย

บรรณานุกรม

กนกรัตน์ นาวิกการ พรทิพย์ หนักแน่น สุวิทย์ จิตรภักดี และอนันต์ ปัญญาศิริ. 2553.

พฤติกรรมพฤติกรรมและความคิดเห็นการจัดการขยะของประชาชนในพื้นที่เกาะลิดงจังหวัดตรัง. ตรัง. วารสารวิจัยสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

กรมควบคุมมลพิษ. 2562. รายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทยปี 2560. กรมควบคุมมลพิษ, กรุงเทพฯ.

กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. 2555. การจัดการขยะมูลฝอยมูลฝอยอย่างครบวงจร คู่มือสำหรับผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พิมพ์ครั้งที่ 4). ที่ 4). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. 2553. การคิดเชิงวิเคราะห์ (Analytical Thinking). พิมพ์ครั้งที่ 6. กที่ 6. กรุงเทพฯ : ชัคเซสมิเดีย.

กษมา จิตต์ไทย. 2553. แนวทางการกำหนดจุดขนถ่ายเพื่อการจัดการขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลเทศบาลเมืองปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์ สาขาวิชาการวางแผนภาคและเมือง (ป.โท) คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จารุวรรณ ทองไพฑูรย์. 2555. การบริหารและการจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหาร

- ส่วนตำบลตำบล. ในอำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ศิลป
ศาสตรมหาบัณฑิตบัณฑิต (การบริหารการพัฒนา) มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- จุฑารัตน์ ชมพันธุ์. 2555. การวิเคราะห์หลัก “การมีส่วนร่วมของประชาชน” ใน “The
Public Public Participation Handbook: Making Better Decisions through
Citizen Involvement” ในบริบทประเทศไทย. วารสารการจัดการ
สิ่งแวดล้อม 8 (1 มกร (1 มกราคม - มิถุนายน), หน้า 123-139.
- ชาย โพธิสิตา และคณะ. 2553. ศาสตร์และศิลป์แห่งการวิจัยคุณภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 4).
กรุงเทพฯ: อัมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์ พรินท์ริ่ง.
- ชูชาติ พ่วงสมจิตร. 2553. การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการ
มีส่วนร่วม มีส่วนร่วมของชุมชนกับโรงเรียนประถมศึกษาในเขตปริมณฑล
กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาศึกษาศาสตร์บัณฑิต, จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ญาณินี คุรุทอง. 2553. การมีส่วนร่วมของนักเรียนและครูที่เข้าร่วมโครงการปลูกจิต
สำนึกจิตสำนึกแยกขยะในเยาวชนเพื่อประโยชน์ต่อการศึกษาและสิ่งแวดล้อมภายใน
โรงเรียนโรงเรียนประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยแม่โจ้
เชียงใหม่.
- ทวีช ยะปะนันท์. 2555. การมีส่วนร่วมในการสร้างรูปแบบการจัดการขยะของเทศบาล
ตำบล ตำบลสอง อำเภอสอง จังหวัดแพร่. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง สาธารณสุข
ศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยพะเยา.
- ธงชัย ทองทวี. 2553. สภาพปัญหาการจัดการขยะมูลฝอย องค์การบริหารส่วนตำบลหนอง
ขาม อำเภอจันทบุรี จังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์วิศวกรรมศาสตร
มหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
สุรนารี.
- ปวันพัชร์ บุญยะชัยชนะ. 2553. การมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการจัดการขยะในเขต
พื้นที่พื้นที่เทศบาลนครเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิตเชียงใหม่ :
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ไพบูลย์ วัฒนศิริธรรม และสังคม สัจจกร. 2553.

- พระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ 1) 2535. (2550). ราชกิจจานุเบกษา.
- สร้อยญา ตันศิริ. 2553. การมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในเทศบาลเมืองแพะเมืองแพะ อำเภอเมืองจังหวัดแพะ. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร สาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อมรสิทธิ์ เทียนชูบ. 2553. การจัดการธนาคารขยะสำหรับชุมชน กรณีศึกษา ชุมชนอยู่เจริญบุญเจริญบุญมา เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสิ่งแวดล้อมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- Cohen and Uphoff. 2002. Rural Development Participation : Concepts MeasuMeasures for Project Design Implementation and Evaluation. Inthado, New New York : Cornell University.
- Costanza and et al., 2000. Managing Our Environmental Portfolio. BioScience. 50 (2) 50 (2) : 149 – 154.
- Croteau and Hoynes. 2013. Media Society : Industry, image, & audiences. Thous Thousand Oaks, California : Pine Forge Press.
- Krathwohl et al. 2004.
- Turner B. 2006. Post-Modernism and Globalism. London : Routledge.